

Тодора и терзии

(Народна пѣсень)

Тодоро, мари Тодоро!
 Видишъ ли поле широко,
 Средъ поле дърво високо,
 И подъ дървото кладенецъ,
 И до кладенецъ постилка,
 И на постилка терзии,
 До седъмдесетъ терзии,
 До осъмдесетъ чираци...
 Тѣ за Тодора думаха:
 „Каква е тая Тодора
 За вода нѣма да дойде!“
 Току-що дума думаха
 Ето Тодора че иде; —
 Метнала сукманъ на рамо,
 Земала стомни у ржце,
 Па на терзии говори:
 — Богъ Ви помага терзии,
 До седъмдесетъ терзии,
 До осъмдесетъ чираци!
 Да ми шиете сукмано,
 Безъ ножци да го кроите,
 Безъ аршинъ да го мѣрите,

Безъ игли да го шиете;
 Коло по коло да иде,
 Перо отъ перо да гледа...
 А терзии ѝ говорятъ:
 — Ще ти ушиемъ сукмано,
 Безъ ножци ще го кроиме,
 Безъ аршинъ ще го мѣриме,
 Безъ игли ще го шиеме, —
 Коло по коло ще иде,
 Перо отъ перо ще гледа.
 Ти да ни мѣсишъ погача:
 Безъ сито да я отсѣвешъ,
 Безъ вода да я замѣсишъ,
 Безъ огънь да я изпечешъ! —
 Па си отишла Тодора,
 Съ тънка я кърпа пресъя,
 Съ прѣсно я млѣко замѣси,
 На ясно слънце изпече...
 Па си земала погача,
 И на терзии отнесла,
 Та си земала сукмано.